

III Wtorek Wielkanocy

Tekst Ewangelii (J 6,30-35): Rzekli do Niego: «Jakiego wi?c dokonasz znaku, aby?my go widzieli i Tobie uwierzyli? C?ó? dzia?asz? Ojcowie nasi jedli mann? na pustyni, jak napisano: Da? im do jedzenia chleb z nieba»³. Rzek? do nich Jezus: «Zaprawd?, zaprawd?, powiadam wam: Nie Moj?esz da? wam chleb z nieba, ale dopiero Ojciec m?ój da wam prawdziwy chleb z nieba. Albowiem chlebem Bo?ym jest Ten, który z nieba zst?puje i ?ycie daje ?wiatu». Rzekli wi?c do Niego: «Panie, dawaj nam zawsze tego chleba!» Odpowiedzia? im Jezus: «Jam jest chleb ?ycia. Kto do Mnie przychodzi, nie b?dzie ?akn??; a kto we Mnie wierzy, nigdy pragn?? nie b?dzie».

«Ojciec m?ój da wam prawdziwy chleb z nieba»

Rev. D. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj w s?owach Jezusa mo?emy potwierdzi? przeciwstawno?? i wype?nianie si? Starego i Nowego Testamentu: Stary jest prefiguracj? Nowego, a w Nowym obietnice z?o?one przez Boga ojcom Starego osi?gaj? spe?nienie. I tak manna, któr? jedli Izraelici na pustyni nie by?a tylko chlebem z nieba, ale prefiguracj? prawdziwego chleba, który Bóg nasz Ojciec, da? nam w osobie Jezusa Chrystusa, którego pos?a? jako Zbawiciela ?wiata. Moj?esz poprosi? Boga o po?ywienie dla Izraelitów; Jezus Chrystus natomiast ofiaruje si? sam jako bo?y pokarm, który daje ?ycie.

«Jakiego wi?c dokonasz znaku, aby?my go widzieli i Tobie uwierzyli? C?ó? dzia?asz?» (J 6,30), wymagaj? niedowierzaj?c aroganccy ?ydzi. Czy?by za ma?ym znakiem by?o rozmno?enie chleba i ryb dokonane przez Jezusa poprzedniego dnia? Dlaczego wczoraj chcieli og?osi? go kr?ólem a dzisiaj mu nie wierz?? Jak?e niesta?ym jest serce ludzkie! M?ówi ?wi?ty Bernard z Clairvaux: «W takim zamkni?ym kole obracaj? si? niewierz?cy. Próbuj? zaspokoi? wrodzone t?sknoty, niestety, sami unicestwiaj? mo?liwo?? osi?gni?cia celu». To w?a?nie przydarza?o si? ?ydom: pogr??eni w materialistycznej wizji, usi?owali uzyska? po?ywienie i

rozwiązanie swoich problemów, ale uwierzyć nie chcieli; i tylko tego oczekiwali od Jezusa. Czy to w jakiś sposób nie przypomina postawy tych, którzy pragną wygodnej religii, skrojonej na miarę i bez zobowiązań?

«Panie, dawaj nam zawsze tego chleba!» (J 6,34): słowa te wypowiedane przez Żydów z ich materialistycznego oglądu rzeczywistości, niechaj błędnie przeze mnie wypowiedane ze szczerości, którą daje mi wiara; niech wyrażą prawdziwe pragnienie karmienia się Chrystusem i życia w jedności z Nim na zawsze.